

[Hans Jacob Sørensen.]
 mange omfatter de? Hvor høje skal Løn-
 tillægene være? Jeg fik ikke et Svar
 derpaa.

Dernæst henvendte det ærede Medlem
 nogle Bemærkninger til mig om det, han
 havde udtalt om de økonomiske Beregning-
 er vedrørende det Forslag, Kommissionen
 har opstillet. Her mente det ærede Med-
 lem, at Svaret kunde ligge i det Svar, han
 kunde indhente fra Finansministeren, og
 den højtærede Finansminister redegjorde
 jo ogsaa for, at der i de Beregninger, der
 omfatter 3,15 Mill. Kr., er taget Hensyn
 til de Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr.
 Hans Hansen havde stillet sig tvivlende
 overfor.

Men naar det ærede Medlem paastod,
 at det Standpunkt, jeg og mit Parti ind-
 tager i denne Sag, ikke kan fastholdes, det
 er af en saadan Karakter, at det maa
 falde, saa maa jeg afgjort protestere der-
 imod. Forholdet er det, at vi fra første
 Færd gennem Landstingsmand Stensballes
 og min Indsats i Kommissionen har taget
 saa vidtgaaende Hensyn til de økonomiske
 Forhold, som det overhovedet var muligt,
 og vi tiltraadte ikke den Indstilling, som
 kom til at foreligge i November Maaned i
 Aar, før vi gennem Kommissionens Ar-
 bejde havde faaet alle de forskellige For-
 hold oplyst og havde faaet klargjort, at vi
 igennem den Regulering, der er sat ind i
 Loven med Hensyn til en stor Part af
 Lønnen, kunde tage de efterhaanden ind-
 trædende økonomiske Nedgange, som kunde
 komme for de frie Erhverv, i Brug ogsaa
 paa Lønningskontoen. Men endelig gik vi
 med, fordi vi, hvad vi anser for meget vig-
 tigt, kan faa en Lov gennemført, som er af
 den Karakter, at den ogsaa fremtidig vil
 betyde en økonomisk Besparelse for Stats-
 kassen. Det kan det ærede Medlem Hr.
 Hans Hansen afgjort ikke afkræfte, at den
 nye Lov vil komme til, saaledes som den
 er opbygget og med de Hensyn, den tager.

Men maa jeg dernæst sige til det ærede
 Medlem Hr. Hans Hansen, at han staaer
 jo i Dag som Forsvarer fra Retsstatspar-
 tiets Side af, at 1927-Loven skal leve vi-
 dere, den Lov, som det ærede Medlem Hr.
 Axel Dam, da han under dens Behandling
 paa Rigsdagen talte — ganske vist for
 sit eget Vedkommende, men staaende i Rets-
 statspartiet —, afgjort ikke kunde stemme
 for, men maatte gaa imod. Det er et af
 de sædvanlige illustrerende Eksempler paa
 det stærkt voksende — som man siger fra
 Retsstatspartiets Side — Retsstatspartis Ind-
 flydelse og skiftende Standpunkter!

Maa jeg dernæst vende mig med nogle
 Bemærkninger til den højtærede Finans-
 minister. Jeg hilser med Tilfredshed, at
 vi har faaet Ansvarsspørgsmaalet løst. Jeg
 tror, det nu ligger i det rigtige Leje, idet
 Finansministeren har erkendt, at her maatte
 han tage et andet Standpunkt, end han
 gjorde ved Forelæggelsen af Forslaget. Men
 det andet Omraade, som vi har været inde
 paa, og som vi er kommet ind paa foran-
 lediget af den højtærede Minister, det er
 jo dette: Hvad vilde det Lovforslag have
 indeholdt, som den højtærede Minister gen-
 tagne Gange har hentydet til? Vi har faaet
 slaaet fast i Dag, at den højtærede Mini-
 ster ikke ønskede at faa forøget det Bel-
 løb, der er Tale om at yde mere paa Løn-
 kontoen, end vi yder i Forhold til den
 gamle Lov. Men hvor mange Tjenestemænd
 skulde have været inde under den nye
 Fordeling?

Jeg sagde i mit forrige Indlæg, at jeg
 ikke kunde tænke mig, at den højtærede
 Finansminister vilde have givet Afkald paa
 de Forbedringer i Retning af Avancement,
 som der er for Guldsnorene og for Sam-
 raadets Folk, og jeg antog, at naar der
 dog stadig skulde tages Hensyn til det, var
 det en forholdsvis ringe Del af de 700 000
 Kr., vi regner med paa denne Konto, der
 kunde blive tilbage. Jeg skulde ikke tage
 meget fejl, om det kunde komme til at
 dreje sig om et Beløb paa omkring 200 000
 Kr., og de Grupper, som den højtærede Mi-
 nister har betænkt, omfatter vel 25 000—
 30 000 Tjenestemænd og Funktionærer. Saa
 er det forholdsvis nemt at regne ud, hvor
 meget der kan blive til hver; det vil blive
 6—7, maaske 8 Kr. aarligt til hver enkelt.

Det er altsaa det, den højtærede Fi-
 nansminister har søgt at rejse en Kam-
 pagne paa i dette Ting, idet han har und-
 ladet at tage Hensyn til de Tjenestemands-
 repræsentanter, der har talt netop de Folks
 Sag i Kommissionen, der handlende under
 Ansvar og søgende at faa det opnaaelige
 har taget det Standpunkt, de tog. Men
 nu kan de blive rendt i Ryggen af Finans-
 ministeren og Regeringspartierne.

Finansministeren (Bramsnæs): Det
 forekommer mig, at det ærede Medlem Hr.
 Hans Jacob Sørensen kommer højere og
 højere op, jo flere Gange han faar Ordet.
 Jeg maa sige, at jeg sad stille og beundrede
 hans Indlæg de første Gange, prægede som
 de var af Mildhed og Forstaaelse af for-
 skellige Synspunkter, men jeg har Indtryk
 af, at nu vil han absolut yppe Strid. Jeg
 vil sige til det ærede Medlem, at det bliver